

“Dogodi se tako...”

Katarina Čolak Jurić

NZJZ SDŽ

*Služba za mentalno
zdravlje*

“Dogodi se tako...”

Naši osjećaji nalikuju godišnjim dobima.
Dolaze, traju, prolaze pa nam se opet vraćaju.
Ponekad su isti, ponekad više ili manje izmijenjeni.

“Dogodi se tako...”

Redaju se oni tako i ponavljaju.

“Dogodi se tako...”

Dogodi se tako da nas osjećaji iznenade.

Ponekad ih čekamo, a njih nema, kasne.

*Sve počinje nalikovati na zakašnjelo proljeće koje
iščekujemo sa zebnjom nakon duge zimske hladnoće.*

“Dogodi se tako...”

*Čini se kao da su se zapleli
u krošnji nekog stabla.*

“Dogodi se tako...”

*Znaju se oni neočekivano dugo u nama zadržati, poput jesenjih kiša kojima se ne nazire kraj.
Kao da nam zadnju kap snage izvlače iz tijela.
Čekamo da sve što prije prođe.*

*Slika vanjskog svijeta
postaje замуćena, on
nam se čini nejasan,
nestvaran.*

“Dogodi se tako...”

“Dogodi se tako...”

*Ponekad osjećaji dođu, a mi smo potpuno nespremni,
uplašeni, zbunjeni pred njihovim dolaskom.
Iznenade nas kao neočekivani gosti, ponekad željeni,
ponekad neželjeni.*

“Dogodi se tako...”

*Dođu oni tako nenajavljeno, otvore naša vrata i
nahrupe u nas poput bujice rijeke.*

“Dogodi se tako...”

I nije to sve. Dogodi se da ih „izgubimo” u njihovom trajanju.

Kao da su još do maloprije bili tu, a sada ih više nema.

Čini se kao da se ništa dogodilo nije, ali mi ih više ne prepoznajemo.

Kao kad se kasnoproletna vreline prelije u ranu ljetnu toplinu pa ne razlikujemo koje je zapravo godišnje doba.

Tražimo ih po nebu, u letu ptica.

“Dogodi se tako...”

“Dogodi se tako...”

Ponekad oni dođu, mislimo dogodit će se već nešto, no oni poput zvijezda na nebu samo kratko bljesnu i nestanu.

Pitamo se koji je oblak na
nebu kriv i osjećaj nam
ukrao.

„Dogodi se tako...”

“Dogodi se tako...”

Dogodi se tako i to ne samo jedanput u životu da nas neki osjećaji sapletu u svoju mrežu.

Pitamo se kako nam se to opet moglo dogoditi.

Mislimo da osjećaje možemo prognozirati i tako ih izbjeći.

“Dogodi se tako...”

*Čudenje, ljutnja,
nevjerica ne pružaju
odgovore.*

“Dogodi se tako...”

Dogodi se također u nama istovremeno puno osjećaja
različitih boja, toplih i hladnih.

Kao kada vjetrovi na nebu naglo mijenjaju svoje smjerove.

Taman pomislimo: „Ovo je bura.”, a već za kratko čini se
da je okrenulo na jugo.

„Dogodi se tako...”

Pitamo se što nam je. Radi
li se o ljubavi ili boli,
radosti ili tuzi.

“Dogodi se tako...”

Dogodi se tako da su oni tu, ali ne sviđaju nam se, rado bi ih odbacili, udaljili ih od sebe.
Ne pitamo se tada zašto su tu i što nam govore.

Mislamo ako im okrenemo leđa riješit ćemo ih se.

“Dogodi se tako...”

“Dogodi se tako...”

Dogodi se tako da nam osjećaji ispune svaku poru u tijelu.

Njihova je snaga velika, ona nas plaši.

Osjećamo svoju ranjivost.

Mislimo se kuda s njima?

Tko će nam ih pomoći nositi?

S kime ćemo ih podijeliti?

Otpustimo ih poput
balona da lete
u nebeske visine.

“Dogodi se tako...”

„Dogodi se tako...”

Osjećaj se...

